

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

студентка Кубатко В.В.

На сьогоднішній день в Україні склалася ситуація, характерною ознакою якої є те, що багато підприємств знаходяться в кризовому стані, які періодично або постійно неспроможні продовжувати нормальну виробничо-господарську діяльність і сплачувати свої рахунки. Це спричинено впливом ряду факторів, що склалися в результаті світової фінансово-економічної кризи. Тому виникає необхідність вивчення цього явища та пошуку можливих варіантів виходу підприємства із кризового стану.

Відповідно до загальної теорії криз під нею розуміють необхідну фазу в житті будь-якої системи, коли потенціал попередньої динаміки вже вичерпаний і система або переходить у якісно новий стан, або гине, змінюється новою, більш прогресивною. Кризу можна охарактеризувати як перелом, будь-яку якісну зміну процесу, перехід від існуючого стану до іншого, суттєво відмінного за основними параметрами.

Причини криз, що виникають на підприємствах, можуть бути різними. Вони поділяються на об'єктивні, пов'язані з циклічними потребами модернізації і реструктуризації підприємств, а також з несприятливими впливами зовнішнього середовища організацій, і суб'єктивні, що відбивають помилки і волюнтаризм в управлінні.

За сьогоднішніх умов, надзвичайної актуальності набуває питання створення та застосування таких організаційних методів і технологій, що забезпечили б не лише вихід із кризи і стану банкрутства значної частини українських підприємств, але і їх фінансове оздоровлення.

На практиці можна відзначити наявність різних понять і визначень банкрутства, якими оперують фахівці. Зрозуміло, сьогоднішні економічні проблеми мають специфічні форми прояву. Однак, як свідчить світова практика, банкрутство – об'єктивне явище для будь-якого суб'єкта господарювання, що викликало необхідність дослідження проблемних питань подолання неплатоспроможності та банкрутства підприємств, а саме антикризового управління.

Антикризове управління – сукупність форм і методів реалізації антикризових процедур відносно конкретного підприємства.

Антикризове управління – це управління, яке здатне пом'якшувати кризи, а також утримувати функціонування підприємства в режимі виживання в даний період і виводити його з кризового стану з мінімальними втратами. Даний вид управління припускає застосування до підприємства економічно і соціально виправданих оздоровчих процедур, спрямованих на підвищення його конкурентоздатності.

Менеджмент кризових ситуацій повинен включати наступні етапи:

— діагностику, яка направлена на оцінку параметрів кризової ситуації;

— розробку концепції подолання кризи, яка націлена на вироблення стратегічних і оперативних заходів;

— реалізацію цієї концепції для усунення кризи і її наслідків;

— вихід на намічені цілі нормального функціонування організації.

У свою чергу, кожен з цих етапів включає більш детальні завдання.

Антикризові заходи передбачають ряд напрямів, серед яких:

— кадрова політика;

— управління витратами;

— оптимізація оподаткування;

— максимізація прибутку тощо.

Основною умовою виходу підприємства з кризи є забезпечення позитивного чистого грошового потоку. На практиці можливості істотного збільшення об'єму власних фінансових ресурсів, в умовах кризового розвитку, обмежені. Тому основним напрямом забезпечення досягнення точки фінансової рівноваги підприємством в кризових умовах є скорочення об'єму споживання фінансових ресурсів. Перелік заходів з покращення фінансового стану є індивідуальним для кожного з підприємств та залежить від сфери в якій ведеться бізнес, груп продукції, кон'юнктури ринку, регіональної інфраструктури, системи управління підприємством, структури витрат на виробництво і управління, техніко-технологічних особливостей та інших факторів.

Отже, управління підприємством в умовах фінансово-економічної кризи обумовлено необхідністю підвищення конкурентоспроможності та мінімізацією ризику настання банкрутства.

Науковий керівник: доц. Кислий В.М.